

διὰ τενόντων και δέρματος. Δέν ήδυνήθη νά έννοήσω πώς μεθ' όλα τά μέσα ταύτα ή κυκλοφορία διατηρείται.

»Είς διάστημα έξ ή όκτώ έτών δια του χειρισμού τουτού ο πους καθίσταται μάλα τις και ή γυνή φαίνεται ώσανει εβαδίζεν επί άκρων δακτύλων, βαδίζουσα μετά νευρικής ταχύτητας, και προβάλλουσα τους βραχίονας αύτης όπως τηρήση την ίσορροπίαν. Γυνή μετά σμικροτάτων ποδών υποχρεούται νά μεταχειρισθή ράβδον βαδίζουσα, ή νά στηρίξη την χειρα της επί των ώμων υπηρέτου, τουτο δέ είναι σημειον ιδιαιτέρας εύγενείας. Ένωσεται ότι μικρόποδες γυναίκες ουδόλως δύνανται νά τηρήσωσι την φροντίδα της οικογενείας των, ή εργασία δέ γίνεται παρ' άρρένων ή θηλέων υπηρετών οτινες έχουσι φυσικούς πόδας.

»Καταρχάς ή έγχείρισις της επίδεσεως είναι λίαν οδυνηρά. Ο επίδεσμος καθ' έκαστην πρωίαν αποβάλλεται, ο πους καθαρίζεται, ειτά δέ δένεται πάλιν. Πριν ή ο πους καθ' ολοκληρίαν ανεκρωθή», ως λέγουσι, ή ταχύτης της κυκλοφορίας άμα ώς ο επίδεσμος λυθή προξενεί ισχυρόν πόνον έξ ου ή δυστυχής πάσχουσα κόρη εκβάλλει κραυγάς σπαραξικαρδίους.

»Μεθ' όλους όμως τους προξενουμένους πόνους αι μητέρες επιμένουσιν εις την έγχείρισιν ταύτην, και αι μικραι κόραι επιθυμουςι ταύτην λίαν ανυπομόνως· διότι είναι συρμός και κατά τον τρόπον του σκέπτεσθαι των νεανίδων, όπου δήποτε γής και άν ευρηνηται αύται.»

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Β'.

Ο Αλέξανδρος Β'. Νικολαΐοβιτς ήγεννήθη τη 17 Απριλίου 1818· διεδέξατο τον πατέρα του Νικόλαον τη 18 Φεβρουαρίου 1855 και έστέφθη αυτοκράτωρ τη 16 Απριλίου 1856.

Άμα αναβάς τον θρόνον, εξέδωκε προς τό "Εθνος κήρυγμα, δι' ου έγνώριζεν αυτώ την άνάρρησιν αυτου και εδήλου δια γενικων θρων την πρόθεσιν του, όπως υπηρετήση προς δόξαν της Αυτοκρατορίας ως υπηρέτησαν οι προκάτοχοι αυτου Πέτρος, Αικατερίνη, ο Αλέξανδρος Α' και ο Νικόλαος Α'. Ταυτοχρόνως προσεκάλεσε τον στρατηγόν Ρούδιγερ εκ Βασσαραβίας και άνεθηκεν αυτώ την αρχηγίαν της αυτοκρατορικης φρουρας, μέχρις ου ανέλαβεν αυτην αυτος ουτος, ανένευσε τά διαπιστευτήρια των εν Βιέννη Πληρεξουσίων της Ρωσσίας και δι' αυτων άνήγγειλεν, ότι απέδεχεται τάς γενομένας διακηρύξεις παρὰ του πρίγκηπος Γκορτζακώφ, εν ονόματι του μακαρίτου πατρος του. Γενομένης της ειρήνης, εν τοις πρώτοις των διαθημάτων του Αλεξάνδρου Β' προς τάς μεταρρυθμίσεις υπήρξεν ή ελάττωσις του στρατου, εφ' όσον επέτρεπεν ή αξιοπρέπεια και ή ασφάλεια της Αυτοκρατορίας. Μεγάλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν, ίνα τά οικονομικά της Αυτοκρατορίας έρεισθώσιν επί στερεάς βά-

σεως και προαχθή ή εμπορική ευημερία. Άλλ' ή μεγίστη των μεταρρυθμίσεων υπήρξε, συναινούσης της Ευγενείας της Αυτοκρατορίας, ής ήσαν οι καλούμενοι Δούλοι, ή χειραφέτησις 23,000,000 ανθρωπίνων όντων από των δεσμών της δουλείας. Αυτοκρατορικόν ουκάκιον έθέσπιζε την ελευθερίαν των δουλοπαροίκων υπό τινας θρους. Το αξιομνημόνευτον Διάταγμα τουτο εδημοσιεύθη την 19 Φεβρουαρίου του 1861 επέτειον της εις τον θρόνον αναβάσεως του Αυτοκράτορος. Διετής προθεσμία ώρίσθη προς κύρωσιν των θρων, όσο άνώρα εις την έκτασιν των παραχωρητέων γαιών και την ποσότητα των χρηματικων καταβολων, της εργασίας ή της προς αγοράν τιμής. Τον Φεβρουαριον του 1864, το αυτό ευεργέτημα επεδαψιλεύθη εις τους εν Πολωνία δουλοπαρικούς οτινες κατείχον το μείζον μέρος των γαιων και ήσαν εκ τουτου πανίσχυροι. Οστω άφορα εις την εκπαίδευσιν, πολλαι προσπάθειαι έγέγοντο παρὰ του Αυτοκράτορος, όπως τά δημόσια διδαστήρια προικισθώσι δια των καλλίστων εκπαιδευτικων δεσμων της Ευρώπης. Μείζονος έτι προσοχής αξία μεταρρυθμίσις έγένετο ή καθιέρωσις δι' εκλογής συγκροτουμένων Συνελεύσεων Αντιπροσώπων εν ται' επαρχίαις. Η πρώτη των συνελεύσεων τουτων συνεκροτήθη τω 1865, επιστεύθη δέ, άλλ' ήν πλάνη, ότι ή απόπειρα αυτη θα εξωμάλιζε την οδόν προς προαγωγήν της εθνικης Αντιπροσωπείας και συνταγματικοϋ πολιτεύματος. Αι Συνελεύσεις αυται έγέγοντο μάστιξ τη Ρωσία, πιεζομένων των χωρικων και των γαιοκτημόνων δια πλαστων και καταθληπτικων φόρων, ή δέ Κυβέρνησις γινώσκει ήδη, ότι οι δεσμοι ουτοι ή πρέπει νά μεταρρυθμισθώσιν ή νά καταργηθώσιν. Ο Αλέξανδρος Β' εισήγαγεν επίσης την γενικην στρατολογίαν και την κοινήν δικαιοδοσίαν, μετά του συτήματος των Ενόρκων.

Ο αυτοκράτωρ Αλέξανδρος Β'. ένυμφεύθη τη 16 Απριλίου 1841 την Μαρίαν Αλεξανδρόβναν, πριγκιπέσσαν της Βεσ Δαρμστατ, έξ ής απέκτησε πολλά τέκνα. Ο πρωτότοκος των υιών του Νικόλαος ήγεννήθη τη 20 Σεπτεμβρίου 1843, απέβιωσε δέ πρόωρος εν Νικαία, τον Απρίλιον του 1865. Αλέξανδρος, ο νυν αυτοκράτωρ, ήγεννήθη τη 10 Μαρτίου 1845, ένυμφεύθη τη 9 Νοεμβρίου 1866 την πριγκιπέσσαν Μαρίαν Φρειδερίκην Δάγμαρ, καλουμένην ήδη άφοϋ έλαβε το ορθόδοξον βάπτισμα, Μαρίαν Θεοδωρόβναν εκ Δανιμαρκίας. Η μόνη θυγάτηρ του Αυτοκράτορος, ή μεγάλη δούκισσα Μαρία, ένυμφεύθη τον δούκα του Εδιμβούργου Αλφρέδον, τη 23 Ιανουαρίου 1874. Παρὰ τον Αλέξανδρον και την Μαρίαν, ο δολοφονηθείς Αυτοκράτωρ απέκτησε και έτερους 4 υίους, τους μεγάλους δούκας Βλαδίμηρον, Αλέξιον, Σέργιον και Παύλον, τον τελευταίον τουτον ήλικίας όντα έτών είκοσι και ενός. Άλλ' ο Αλέξανδρος έσχε και έξ άλλων σχέσεων τέκνα, ιδίως δ' εκ της πριγκιπέσσης Δολγορούκη, ήν πρό τινος ένυμφεύθη και ής τά τέκνα άνεγνώρισεν, άπονείμας αυτοις τον τίτλον πριγκίπων.

Πολλαι απόπειραι δολοφονικαί ἐγένοντο κατά τῆς ζωῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Β'. Πρώτη τὴν τάξιν εἶναι ἡ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1866 λαβούσα χώραν, ὅτε ἐπυροβολήθη ὑπὸ πρώην σπουδαστοῦ ὀνόματι Καρακασώφ, καθ' ἣν στιγμήν ἐφ' ἀμάξης εἰσέρχεται εἰς Πετρούπολιν. Τὸ πιστόλιον ἐξέκλινε τοῦ σκοποῦ, ἐργάτου τινὸς ὀνόματι Κομισαρόφ ἐκ Κουτρόμας ὀρμήσαντος καὶ ἐξωθήσαντος τὴν χεῖρα τοῦ δολοφόνου. Ὁ ἐργάτης οὗτος, ἕνεκα τῆς πράξεως ταύτης ἐγένετο μετὰ ταῦτα εὐγενής. Δεύτερα απόπειρα κατά τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐγένετο ἐν Παρισίοις τῇ 6 Ἰουλίου 1867, παρὰ τοῦ Πολωνοῦ Βερεζόβσκη, πυροβολήσαντος κατά τῆς ἀμά-

νί του, ἀνήγγειλαν δ' αὐτῷ πλειστάκις, ὅτι θέν θὰ σωθῆ. Καὶ τὴν ἀπειλήν αὐτῶν ἐξετέλεσαν ἐπὶ τέλει τὴν 1 Μαρτίου.

Ἡ χώρα τῶν Βασσοῦτος ἐνθα ἐσχάτως οἱ Ἀγγλοὶ πολέμοισι κείναι ἐν τῷ νοτίῳ Ἀφρικῇ εἶναι δὲ μικρὸν ὀρεινὸν κράτος, περὶ τὰ πενήτηκοντα μίλια πλάτους καὶ ἑκατὸν μήκους, κείμενον ἐπὶ τῆς βορειανατολικῆς ἄκρας τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος.

Οἱ Βασσοῦτος εἰσὶν ἀνδρεία καὶ πολέμικῃ φυλῇ, ἐπὶ πολλὰ ἔμως ἔτη συνῆψε μικροὺς πολέμους μετὰ τῶν Ἀγγλων καὶ τῶν Ὀλλανδῶν τοῦ ἐλευθέρου Κράτους

Ἀλέξανδρος Β'. Νικολαΐδης.

ξης, ἐν ἣ ἐκάθητο ὁ Αὐτοκράτωρ μετὰ τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος. Ἀμφότεροι οἱ ἡγεμόνες οὗτοι οὐδὲν ἔπαθον, ἀλλ' ἐπληρώθη ὁ ἵππος ἐνὸς τῶν παρακολουθούντων ἐπίππων ὑπηρετῶν. Ὁ δολοφόνος ἠτοιμάζετο νὰ πυροβολήσῃ καὶ δεύτερον ἀλλὰ τὰ πιστόλιον αὐτοῦ ἐεργάγη. Αἱ δύο δολοφονικαὶ αὗται απόπειραι κατά τῆς ζωῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' ὑπῆρξαν τὰ προοίμιον σειρᾶς ἄλλων ἰδίως κατά τὰ δύο τελευταῖα ἔτη. Οἱ Οὐδενισταὶ κατεδίωξαν τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐν τῷ περσιπᾶτῳ, καὶ ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις, καὶ τῷ ἑστιατορίῳ του, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοιτῷ-

τῆς Ὁράγγης. Τὸ 1868 ὁμοῦς ὁ κορυφαῖος ἀρχηγὸς Μοσχέχ ἐζήτησε τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν, καὶ ἡ γῆ τῶν Βασσοῦτος προσσηρτήθη εἰς τὴν ἀποικίαν τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐπὶ δέκα ἔτη οἱ Βασσοῦτος διήγαγον εἰρηκὸν καὶ φιλόπονον βίαν· ἀλλὰ διὰ λόγους διοικητικῶν ἑθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ ὑποταχθῶσι καὶ οὗτοι εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν· εἰς τοῦτο ἀντέστησαν καὶ γενομένης χρήσεως βίας, ἐπανεστάτησαν ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν Μασουζᾶ καὶ Λεροθόδι. Ὁ πρῶτος οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν, εἶναι υἱὸς τοῦ Μοσχέχ, μεγίστην κερκτημένος ἐπιρροὴν παρὰ τοῖς Βασσοῦτος καὶ ὤχου-